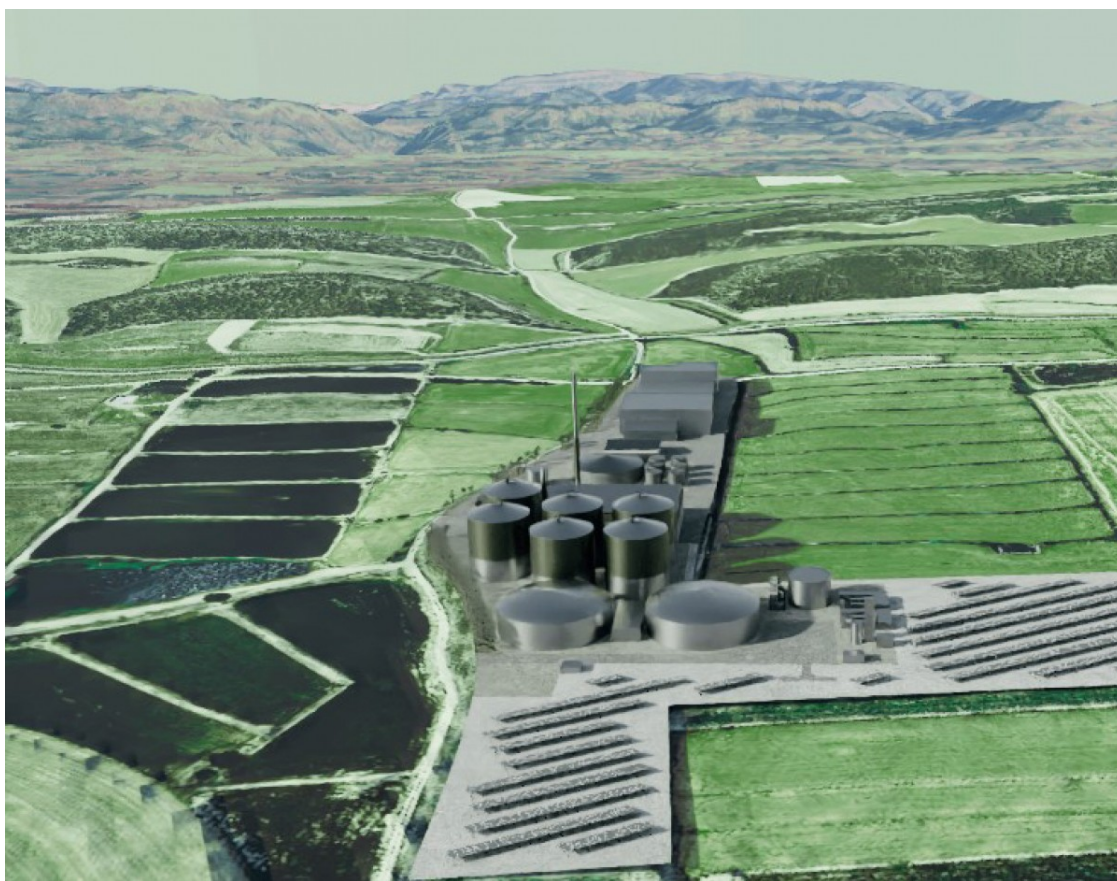


El Diacrític | | Actualitzat el 10/01/2025 a les 09:22

# La Sentiu Bioenergy, la factoria més gran de biogàs i la màxima oposició territorial

*Article de Gerard Batalla Tàsies, pagès i membre de la Plataforma Pobles Vius, sobre l'oposició que ha despertat el macroprojecte de central de biogàs en espais agraris de Ponent | El projecte preveu sis edificis de fermentació de 25 metres d'alt, una xemeneia de 60 i un moviment anual de 31.000 camions l'any, «un autèntic barri dels residus amb capacitat per a 500.000 tones l'any»*



Recreació de com quedaria la macroplanta de biogàs, entre sòl agrari protegit i la serra de Bellmunt-Almenara, inclosa dins la Xarxa Natura 2000 | Pobles Vius

El 19 d'octubre de 2022, La Sentiu Bioenergy SL, actualment amb seu a Madrid, va entrar a l'Ajuntament de La Sentiu de Sió (la Noguera) l'Avanç de Pla Especial Urbanístic Autònom (PEUA) per construir una planta de producció de biogàs, la més gran del sud d'Europa fins llavors, amb 6 edificis de fermentació de 25 metres d'alt, una xemeneia de 60 i un moviment anual de 31.000 camions l'any. Un autèntic barri dels residus amb capacitat per a 500.000 tones l'any.

El 25 de maig de 2023, el PEUA va rebre la primera aprovació inicial per part de la Comissió Territorial d'Urbanisme. En el pla, hi figurava com a empresa constructora la danesa Lunsdbý

Biogas i el fons d'inversió Copenhagen Infrastructure Partners (CIP) com a soci.

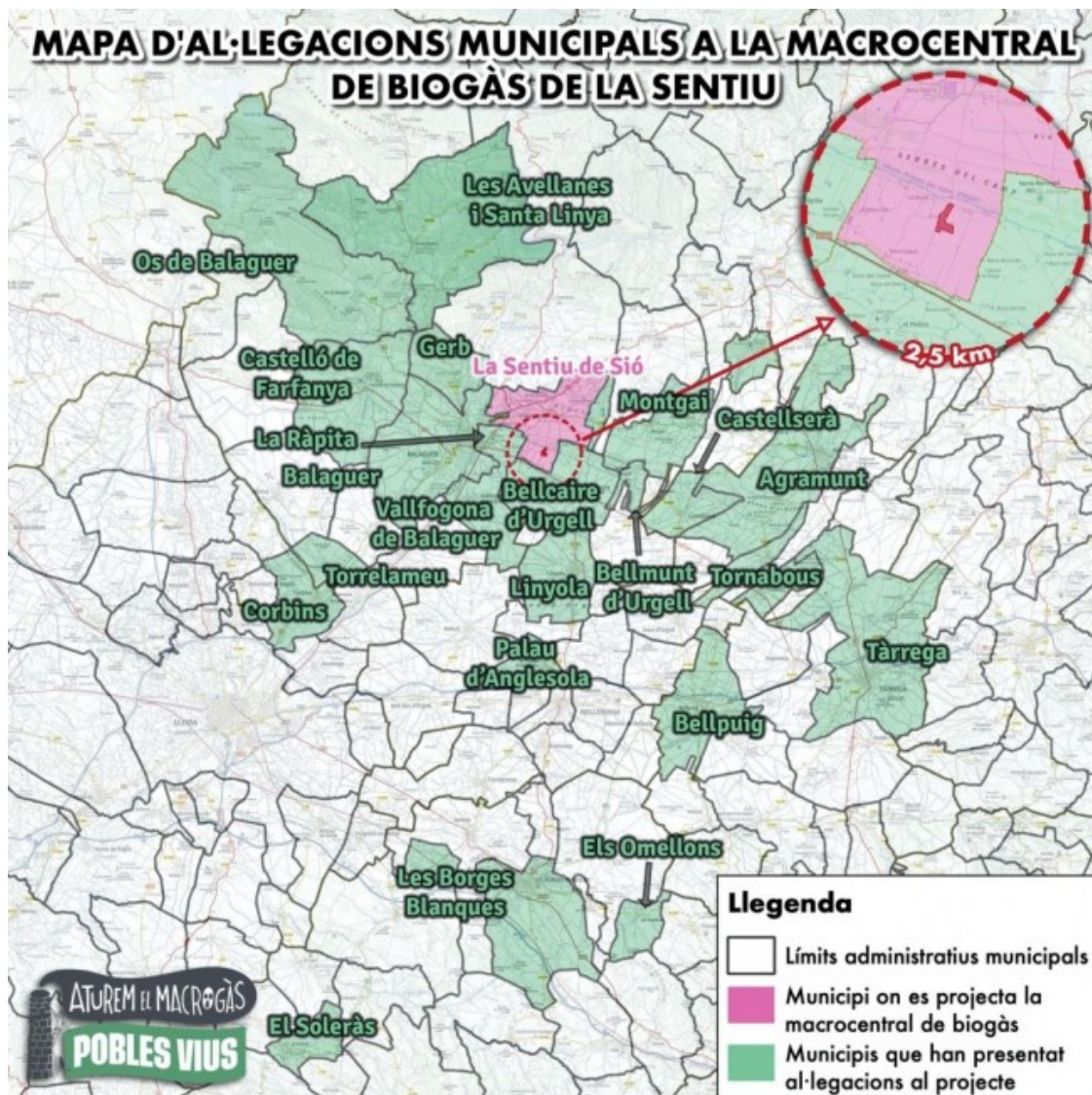
El 2 de setembre de 2023, a la Sentiu, es realitza el primer acte informatiu sobre aquesta infraestructura. Curiosament, no és ni l'empresa, ni l'Ajuntament qui el convoca sinó la Plataforma Pobles Vius que ha estat estudiant el projecte en exposició pública durant el mes d'agost. A l'acte hi assisteixen unes 250 persones de les poblacions veïnes i diferents alcaldes i serveix per posar en alerta de les seves dimensions i dels impactes.

*«La Sentiu Bionergy no és un projecte de ramaders ni per a ramaders sinó de grans capitals, a la recerca de beneficis i de subvencions»*

Uns mesos més tard, apareix un nou actor a l'escena: Nedgia, la filial de Naturgy, propietària del 100% de la xarxa de distribució de gas natural a Catalunya. En un acte organitzat per l'empresa a la Sentiu, una persona que és presentada com «un assessor del projecte», explica haver participat en la recerca de l'emplaçament i en duu a terme la defensa davant del públic.

En acabar l'acte, alguns veïns reconeixen al senyor sense nom, com a Ignacio Cabané, apoderat de diverses sucursals de Nedgia a l'Estat espanyol, entre les quals la de Catalunya. Confirmen que a l'inici del procés havia participat en la negociació per l'adquisició de terrenys propers a la central. Casualment, la canonada de gas d'aquesta empresa passa a menys de 1.000 metres de la ubicació.

A la llum d'aquestes informacions, Pobles Vius ha explicat repetidament que la Sentiu Bionergy no és un projecte de ramaders ni per a ramaders sinó de grans capitals, a la recerca de beneficis i de subvencions i que la qüestió de la gestió dels purins només és el pretext per a la seva implantació. Precisament, una de les lliçons apreses és que la tecnologia del biometà no redueix els nitrats al final del procés i que, per aconseguir que sigui viable, cal barrejar en els digestors entre un 30 i 40% d'altres matèries com ara fangs i restes d'escorxador, ja que els purins tenen molt poc potencial de producció de biogàs.



Aquella primera proposta de PEUA va recular a causa de l'oposició social que va generar i a què els promotors havien col·locat la subestació elèctrica en una parcel·la diferent respecte als plànols inicials.

Però allò que probablement no s'esperava ni l'empresa ni la Comissió d'urbanisme, és que la segona aprovació inicial, gairebé un any i mig després, multiplicaria la contestació territorial. Així ha estat: 21 ajuntaments de Ponent (13 més que l'anterior cop), 23 entitats i més de 1.500 persones hi han presentat al·legacions, fet que suposa una de les majors demostracions de força contra un macroprojecte dels últims anys a la zona.

Ni la propaganda dels representants de l'empresa assegurant comptar amb centenars de ramaders adscrits, ni l'adjudicació de 4,5 milions d'euros de subvenció al projecte, reiterades pels mitjans locals, han desmoralitzat l'oposició. Al contrari, Pobles Vius ha tingut temps d'organitzar una jornada crítica amb l'Estratègia Catalana del Biogàs i de denunciar l'absència de planificació territorial i la massificació que està acompanyant el desenvolupament especulatiu d'aquestes infraestructures.

---

A més, amb l'exposició pública s'ha pogut comprovar que els promotors no havien adjuntat al PEAU ni un sol contracte amb ramaders que justificués la disponibilitat de les 425.000 tones de purins i fems. Això no és secundari donat que la justificació que es dona per requalificar el sòl agrari protegit on es vol implantar, és precisament la gestió de les dejeccions ramaderes locals, com un servei tècnic a la comunitat.

*«21 ajuntaments de Ponent, 23 entitats i més de 1.500 persones hi han presentat al·legacions, fet que suposa una de les majors demostracions de força contra un macroprojecte dels últims anys a la zona»*

Dos anys i mig de tramitació tampoc han estat suficients perquè l'empresa hagi definit i calculat encertadament les emissions de contaminants i d'olors, un dels impactes a tenir més en compte donada la proximitat de fins a cinc nuclis habitats i diverses masies. Tampoc per preveure la destinació final dels digestats contaminants que origina el procés: al primer PEUA l'empresa els volia tractar, però a la segona s'ha descartat aquesta opció i ara sembla que intenta enviar-los a altres plantes de compostatge de la comarca.

Si a tot això hi sumem que l'empresa va sobreestimar les dades sobre la creació de nous llocs de treball per a obtenir la qualificació de projecte estratègic i d'interès públic, no resulta estranya la desconfiança que ha acabat generant en la població i molt especialment en els ajuntaments propers, ja molt afectats per altres infraestructures similars en funcionament o en projecte. De fet, l'oposició al biogàs de la Sentiu, amb tres capitals de comarca incloses, és un toc d'atenció a l'administració pel model de macro infraestructures que s'està desplegant en les comarques occidentals del país.

Finalment, la tramitació precipitada i la improvisació amb la qual ha operat l'empresa han situat el projecte més fora del territori que dins. Ara la pilota és a la teulada del Departament de Territori i el d'Agricultura que han de replantejar-se si està justificada la destrucció de sòl agrari per tal de beneficiar a grans actors econòmics no locals, perjudicant la qualitat de vida als pobles, sense que es resolguin les problemàtiques que suposadament volen resoldre i amb el risc d'acabar especialitzant el territori en un gran *hub* d'entrada de residus i d'exportació d'energia cap als grans centres de consum.